

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 248/08-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. G., S., vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv zaručených v čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11 CoP 9/2006 zo 6. februára 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. G. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. mája 2008 doručená sťažnosť Ing. J. G., S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv zaručených v čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 11 CoP 9/2006 zo 6. februára 2008.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Na okresnom súde (20 P 203/04) a krajskom súde (11 CoP/9/2006) je vedené konanie o úpravu rodičovských práv a povinností. Ctený krajský súd počas odvolacieho konania zmenil bez udania dôvodu senát odvolacieho súdu. Ctený krajský súd vytyčil pojednávanie na 06. 02. 2008 a keďže ja som bol od 16. 01. 2008 na PN poslal som 04. 02. 2008 ospravedlnenie a zároveň žiadosť o odročenie. Zároveň som zatelefonoval pridelenému advokátovi, že som PN, aby vedel o danej situácii. S advokátom som sa mal stretnúť 17. 01. 2008, avšak pre PN sme sa po prvýkrát nestretli, takže nebol dostatočne informovaný a nemal odo mňa ani žiadne plnomocenstvo na plnohodnotné zastupovanie vo veci. Okrem iného som dňa 30. 01. 2008 poslal na ctený okresný súd i krajský súd námietku zaujatosti, ktorou sa ctený krajský súd nezaoberal pred vynesení neprávoplatného rozsudku. Doposiaľ som rozsudok oficiálne nedostal, avšak pán advokát zjavne pravdepodobne spolupracuje so súdom mi rozsudok poslal obyčajnou poštou, ktorý mi došiel 17. alebo 18. 03. 2008 podľa všetkého, aby som nestihol lehoty. Rozsudok nebol vyhlásený verejne a v mojej prítomnosti. (...)

Ctený krajský súd nemal vo veci konať vzhľadom na ospravedlnenie a žiadosť o odročenie vo veci (...) a zároveň mal najprv prejednať námietku zaujatosti podanú 30. 01. 2008 (...) o ktorej mala vedieť predsedkyňa senátu cez poštu, ale i od sudkyne okresného súdu JUDr. L. Ctený krajský súd nemal zmeniť senát a nemal vydať rozsudok v mojej neprítomnosti, už nehovoriac o tom, že podľa O. s. p. ak nebol účastník (odporca) prítomný na pojednávaniach O. S. mal rozsudok zrušiť!!! (...)

Mám zato, že mi boli týmto postupom porušené základné ľudské práva v zmysle Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6) (...) a Ústavy SR (čl. 48) Prosím ctený ústavný súd aby dané konanie preveril z hľadiska ústavnosti. (...)

Ak ctenému ústavnému súdu budú chýbať písomnosti, prosím aby si patrične vyžiadal na Okresnom súde v Trnave. (...)

V zmysle zákona o ústavnom som povinný pripojiť k môjmu podaniu splnomocnenie osoby s právnickým vzdelaním, ktorá ma bude v konaní pred cteným ústavným súdom zastupovať. V súvislosti s touto skutočnosťou uvádzam, že (...) som bol pozbavený aj finančného príjmu, nemám teda finančné prostriedky na zaplatenie obhajcu - advokáta.

Preto zdvorilo žiadam ctený ústavný súd (...) mi vzhľadom na horeuvedené skutočnosti priznal oslobodenie od súdnych poplatkov a ustanovil mi advokáta na právnu pomoc v konaní na moje zastupovanie pred cteným ústavným súdom.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd

- „- preskúmal, posúdil a rozhodol o porušovaní mojich ústavných práv (čl. 48) a medzinárodných zmlúv (čl. 6 dohovoru), ktorými je SR viazaná Krajským súdom v Trnave*
- porušenie čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd*
- porušenie čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy SR*
- porušenie čl. 1 ods. 2 Ústavy SR*
- porušenie čl. 48 ods. 1 Ústavy SR*
- porušenie čl. 48 ods. 2 Ústavy SR*
- predmetný rozsudok Krajského súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie Okresnému súdu*
- priznal odmenu ustanovenému advokátovi za trovy konania pri zastupovaní pred Ústavným súdom“.*

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá

ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Sťažnosť sťažovateľa (podaná na poštovú prepravu 17. mája 2008) bola doručená ústavnému súdu 22. mája 2008. Od 20. februára 2008, keď podľa zistenia ústavného súdu nadobudol právoplatnosť rozsudok krajského súdu sp. zn. 11 CoP 9/2006 zo 6. februára 2008 (právny zástupca sťažovateľa prevzal rozsudok krajského súdu 22. februára 2008), nepochybne uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa, ktorou namietal porušenie ním označených článkov ústavy a práv zaručených v ústave a dohovore, odmietol ako podanú oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá a rozhodnutie o zrušení predmetného rozsudku krajského súdu a vrátení veci prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, ako aj rozhodnutie o trovách konania je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (§ 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal ich priznania, nezaoberal. Rovnako bolo bezpredmetné zaoberať sa jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. júna 2008